

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Regnum cælorum, quod pauperum esse dicitur, variè accipi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Deum dicatis, quia ille iustus & pius, in omnibus operibus suis. Et ideo te fecit pauperem, ut sufferendo breuem inopiam, aeternam vitam acquireret. Et diuitem ideo fecit, ut dum tibi superflua daret, remedium peccatis suis acquireret. Recte igitur vereque dixit Christus: *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.*

II.

Quamquam etiam aliud mihi insuper videtur latere arcanum in his verbis. *Regnum enim caelorum* non solum est in caelo empyreo, vbi beati cum Christo regnabunt in perpetuas aeternitates; verum etiam in terris. Nam varie in diuinis litteris *regnum caelorum, & regnum Dei* accipitur. 1. Pro vita beata & praemio, quod Sanctis datur, vt cum Christus dicit: *Non omnis, qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum caelorum,* quia non itur ad caelum verbis, sed factis. Id ipsum intelligit S. Io. Baptista, cum ait: *Poenitentiam agite, appropinquauit enim regnum caelorum:* dicitur enim appropinquare regnum caelorum, quia cum ante clausum fuisset, paulo post per mortem Christi erat aperiendum, ante quam nemo in caelum ingressus est. 2. Pro Ecclesia, vt cum dicitur: *Multi ab Oriente & Occidente venient, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob in regno caelorum,* hoc est, in Ecclesia, filij autem regni eijcientur in tenebras exteriores. Rapuerunt enim, hoc est, extorserunt multi gentiles fidem, Euangelium, Ecclesiam de manibus Iudaeorum, qui in possessione erant. 3. Pro gratia & renouatione Spiritus, & choro virtutum; quo sensu ait Christus: *Ecce regnum Dei intra vos est.* Quemadmodum ergo alibi transfigurationem suam regnum suum vocauit, non quia proprie regnum, sed quia futuri regni imago erat; ita in illo homine regnum caelorum esse dicitur, in quo est quaedam regni caelorum similitudo. Est autem maxima similitudo in eo, in quo fides obscura clarae visioni Dei viam sternit, & spes comprehensioni; charitas amori gaudioque respondet, ac ceterae virtutes, per quas nos Deus regit, & in quibus regnat; sicut regnat in caelo. Igitur *beati sunt pauperes, quoniam ipsorum est regnum caelorum,* hoc est, tanta virtutum collectione & plenitudo, vt iam in caelo esse videantur; quarum possessione, longè sunt diuitibus mundi ditiores. In his lucet aurum, sed plus lucet fides & virtus in illis. Qua de causa utrosque ita alloquitur D. Augustinus: *Auersus Dominum nolite murmurare. Audite*

S. Augustin.
super Pla. 105.

dicite me, d' pauperes. Quid non habetis, si Deum habetis? Audite me, diuites, Quid habetis, si Deum non habetis? Qui alibi addit. Ergo videamus, qui aurum non habet, quid habet. Virtutem habet, fidem habet. Omnes virtutes habet. Habet ergo regnum Dei intra se.

Quamobrem est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit. Quemadmodum Cræsus aliquis, est quasi diues, cum nihil habent. Si quidem vt D. Gregorius testatur, sola diuitia vera sunt, qua nos virtutibus diuites efficiunt. Si ergo, fratres, diuites esse cupitis, veras diuitias amate; si culmen veri honoris queritis, ad caeleste regnum tendite. Si gloriam dignitatum diligitis, in illa superna Angelorum curia adscribi festinate. Est autem Angelorum curia, regnū Dei, ad quod tenditur per virtutes, hoc est, per regnum, quod Deus habet in nobis. Quod si ergo paupertas ad virtutes viam sternit, efficitur & veras diuitias esse pauperum, & regnum caelorum non solum ad illos pertinere, verum etiam intra illos esse. Quemadmodum ergo diuitia occasio sunt omnium vitiatorum, vt supra monstravi, ita paupertas ansam præbet omnium virtutum. E corporis morbo, vt ait Plutarchus, quidam hoc excerpunt commodi, quod vacant negotijs, quibus distinebantur, & quosdam labores obiecti reddidere validos. Sic multis exilium, paupertas, naufragium, adde & bellum, & quidquid infestus secum fert hostis, occasio fuit philosophandi.

Atque in primis constat, sicut otium vitijs aditum aperit, ita labore industriaq; virtutes comparari. Multam enim malitiam docuit otiositas, & cum dormirent homines, venit inimicus, & superseminauit Zizania in medio tritici, & abiit. Nimirum sicut aqua, ait B. Laurentius Iustinianus, qua caret decursu, ac iacet in fontibus, putrescit, ac humano vsui aliena efficitur, repleturq; animalibus venenatis & noxijs; ita & corpus otij tæbe confectum concupiscentiarum ac voluptatum carnalium parit ac nutrit insaniam. Quod Valerius hoc exemplo confirmat. Appium Claudium crebrè solitum dicere accepimus: Negotium populo Romano melius, quam otium committi. Non quòd ignoraret, quam iucundus tranquillitatis status esset; sed quòd animaduerteret, praepotentia imperia agitatione rerum ad virtutem capeffendam excitari; nimia quiete in desidiam resolui. Et sanè negotium nomine horridum, ciuitatis nostrae mores in suo statu continuit, blanda appellationis quae plurimis

Idem in cōmun ser. 59.

III.
Prou. 13. 7.
S. Gregor. in Euang.

IV.
Eccli. 33. 29.
Matth. 13. 25.
B. Laur. Iustinian lib. de perfect. gradib. c. 9.

Valer. Max. lib. 7.